

De Dorpsklinker

Scheveningen

WOS
BEWONERSORGANISATIE
SCHEVENINGEN-DORP

Voortgang nieuwe Wijkagenda:

SAMEN KOERS BEPALEN

Afgelopen jaar hebben bewoners, ondernemers en partners volop meegedacht over de nieuwe Wijkagenda. In gesprekken, vragenlijsten en werkgroepen is opgehaald wat er leeft in het dorp. Dat heeft geleid tot een concept met vier duidelijke thema's. De plannen worden nu verder uitgewerkt. Hieronder een voorproefje.

1. Voorzieningen

We werken aan een sterk en levendig winkelhart. Denk aan minder leegstaande panden in de Keizerstraat, betere samenwerking tussen ondernemers en een aantrekkelijkere verbinding tussen de winkelstraten. Ook kijken we hoe we karakteristieke panden kunnen behouden en lokale verhalen beter zichtbaar kunnen maken in het straatbeeld.

2. Leefomgeving

Een schoon, groen en veilig dorp. Concreet: betere straatverlichting in donkere stegen, meer geveltuinten en adoptiegroen, mét hulp van bewoners, duidelijke bebording en acties tegen hondenpoep en weesfietsen. Ook onderzoeken we oplossingen om fietsen slimmer en netter te stallen.

3. Veiligheid

Meer zichtbaarheid van de wijkagent, betere samenwerking tussen politie, handhaving en bewoners en inzet van straatambassadeurs. We willen sneller signalen oppakken en samen werken aan veilige straten en pleinen.

4. Welzijn & Samenleven

We koesteren onze cultuur – van taal en dracht tot Vlaggetjesdag – én geven ruimte aan nieuwe initiatieven. Denk aan culturele markten, activiteiten voor jongeren en het beter benutten van ontmoetingsplekken zoals 't Waaygat en andere buurtlocaties.

De participatiefase is afgerond. De wijkagenda wordt binnenkort voorgelegd aan het nieuwe college. Door de verkiezingen op 18 maart duurt dat nog even. We hopen de wijkagenda vóór de zomer te presenteren.

Nog even geduld – daarna kunnen we met nieuwe energie samen verder bouwen aan ons dorp.

Beeld: Jolanda Maas

Sociaal Scheveningen

Jong leven, nieuwe kansen

Verhalen uit Jordans Residence

Ruim een jaar geleden veranderde het wat stille hotel Jordans Residence in een opvanglocatie voor minderjarige vluchtelingen van 15 tot en met 17 jaar. De komst van deze jongeren in de wijk zorgde eerst voor onrust; de locatie ligt dicht bij de daklozenopvang in Bella Vista en een andere opvang in de Keizerstraat. Bovendien betrof het alleen jongens, wat veel buurtbewoners zorgelijk vonden.

Nu, een jaar later, overheerst een ander beeld: een rustige opvang waar leren, groeien en toekomstdenken centraal staat – en waar steeds meer samenwerking is met de buurt.

We spreken drie jonge bewoners, geholpen door een tolk: Adill (17) en Fithawi (16) uit Eritrea, en Mawdo (17) uit Gambia. Ze zijn hier ongeveer 4–6 maanden, nog volop in de procedure voor een

verblijfsvergunning. Hun dagen zijn goed gevuld met school, taalles, boodschappen doen, koken, meehelpen in het huis en sporten – vooral voetbal. "Ik hou ervan om langs het strand te lopen en uit te waaien," zegt Fithawi.

"Ik had nog nooit sneeuw gezien," vertelt Adill lachend. "Sneeuwpoppen maken was erg leuk!" Mawdo vult aan: "Het vuurwerk met Oud & Nieuw was prachtig – al vond ik het ook wel best heftig." Het leven in Nederland went langzaam: de kou, de drukte, dat mensen veel binnenblijven in de winter, de onzekerheid over hun status. Maar ze zijn dankbaar voor de kansen die ze krijgen en voor de vriendelijkheid van de mensen om hen heen. Bijvoorbeeld voor alle winterkleding die werd afgegeven. De warme jassen en broeken waren heel welkom!

Lees verder op pagina 2 >>

Lees meer via

Van het WOS-Bestuur

Het voorjaar staat voor de deur. Een mooi moment om elkaar weer te ontmoeten en samen vooruit te kijken. Heb je vragen over je buurt? Wil je subsidie aanvragen voor een straatfeest? Heb je ideeën om je straat te vergroenen? Of wil je meer weten over de wijkagenda en hoe we Scheveningen-Dorp nóg beter kunnen maken?

Loop dan binnen bij één van onze inloopavonden of buurtbakkies en maak kennis met de Bewonersorganisatie Scheveningen-Dorp (WOS). We luisteren graag naar wat er leeft in jouw straat en denken met je mee. Groot idee of kleine vraag – alles is welkom.

Inloopavonden: 22 april, 26 augustus, 28 oktober, 25 november.

Locatie: WOS, p/a Kalhuis, 1e etage, Badhuisstraat 175
Tijden: 19.30 – 20.30 uur.

Buurtbakkies: 28 maart, 30 mei, 26 september.

Stadsboerderij 't Waaygat, Neptunusstraat
Tijden: 10.30 – 11.30 uur.

We zien je graag!

Vroeger

Het Kalhuis en de Armenbrug

Eeuwen geleden ontstond er op de 'Kerkwerf' waar nu ons monument van de Vissersvrouw staat, een houten keetje, gebouwd van aangespoeld wrakhout. Daar keken de Scheveningers samen uit over zee, naar de gaande en komende vissersschuiten. Natuurlijk werd er heerlijk gekletst daar in dat praathuis, oftewel 'Kalhuis'. Kallen is een oud-Schevenings woord voor praten. Vlak daarbij werd in 1804 een plankier gelegd om deftige mensen een tocht door het mulle zand te besparen. Aan het einde daarvan stond een poort, de zogenaamde Armenbrug van de diaconie. Wie daar doorheen wilde om naar het strand te gaan moest betalen. De opbrengst was voor de Scheveningse armen.

In de 19^e eeuw groeide Scheveningen uit tot een populaire elegante badplaats. De Armenbrug en het armoedige Kalhuis werden rond 1875 gesloopt.

Kallen doen de Scheveningers nog steeds: onder andere in het huidige Kalhuis in de Badhuisstraat.

Beeld: online

Vervolg van pagina 1

Sociaal Scheveningen

Jong leven, nieuwe kansen | Verhalen uit Jordans Residence

Ze dromen ervan een vak te leren. Bijvoorbeeld automonteur, elektricien, loodgieter of chirurg! Maar het liefste natuurlijk profvoetballer. Net als andere jongens van hun leeftijd.

Ook de buurt ervaart dat het nu goed gaat. Na een lastige start en een naar incident is de sfeer veranderd. Het COA overlegt regelmatig met omwonenden en pakt meldingen van overlast direct aan – van luidruchtige gesprekken 's avonds laat buiten tot dubbel parkeren door begeleiding.

Steeds meer buurtvrijwilligers zetten zich in met activiteiten. Zo helpt Rotary Scheveningen op 14 maart tijdens NL Doet om de jongerenruimtes gezelliger te maken – voor een huiskamergevoel in plaats van een kantoor sfeer.

Adill, Fithawi en Mawdo kijken ernaar uit om aan de slag te gaan maar eerst naar de lente: "Als de zon schijnt, willen we weer langs het strand lopen." Net als alle andere bewoners op Scheveningen!

Beeld: Jolanda Maas

Geef de pen aan...

In deze rubriek schrijven bewoners van Scheveningen-Dorp zelf. Over wat hen bezighoudt, wat Scheveningen voor hen betekent, wat ze kwijt willen. Deze keer is Martijn aan het woord....

Hoe Scheveningen mij veroverde — of eigenlijk zij

Na dertig jaar Amsterdam. De drukte, de Pijp, de gracht voor je deur en het gevoel dat je in het centrum van de wereld woont. Amsterdam zit in je bloed als je er lang genoeg woont. Het is geen stad, het is een identiteit.

Ik was zo'n Amsterdammer. Den Haag? Ambtenarenstad. Scheveningen? Alleen surfles in de zomer.

En toen was zij er.

Ze was mooi, lief, slim. Iemand van wie je meteen weet: met haar wil ik verder.

Maar zij had al een leven opgebouwd in Den Haag. Ze woonde er, werkte er, was er thuis. En ik? Ik was nog niet klaar met Amsterdam.

Toen kwam COVID.

Tja, wat ga je doen? Mokken in je appartement aan de gracht, of trek je bij je nieuwe liefde in? Het antwoord was eigenlijk geen vraag. En zo leerde ik Den Haag kennen – niet als toerist, maar als bewoner in wording.

En wat doe je tijdens een lockdown? Je fietst. Elke dag weer. En ik kwam altijd op hetzelfde punt uit: de duinen, de haven, de zee. Scheveningen trok me aan als een magneet. De sfeer, de mensen, de ruige schoonheid van de plek waar land en zee elkaar ontmoeten.

Ik begreep op dat moment iets: je kunt verliefd worden op een mens, en door dat mens verliefd worden op een plek.

Toen we besloten samen iets te zoeken, was voor mij één ding zeker: **Het moest Scheveningen zijn.** Het liefst in dat knusse, sfeervolle hart

van het dorp. En tot ons grote geluk vonden we een fijn appartement in de Keizerstraat – precies waar we wilden zijn. En daar werd ook onze lieve jongen geboren.

Nu stap ik elke dag met hem de frisse zeelucht in. Naar buiten, en als het kan naar het strand. Hij heeft de grootste zandbak van de wereld aan zijn voeten.

En ik? Ik ben de Amsterdammer die emigreerde vanwege de liefde.... en er geen seconde spijt van heeft.

Vijf vragen aan...

Saskia Bruines

Sinds 9 jaar wethouder van Den Haag met nu in haar portefeuille Financiën, Cultuur en Economische ontwikkelingen én stadsdeel Scheveningen.

Beeld: Gemeente Den Haag

1. Wat is uw persoonlijke band met Scheveningen-Dorp?

Scheveningen-Dorp is voor mij een plek met een heel eigen karakter: het dorpse gevoel, de historie, en de sterke betrokkenheid van bewoners. Ik kom er graag, zowel privé als in mijn werk. Bij Scheveningen-Dorp voel ik me ook net wat meer betrokken omdat ik er in de buurt woon.

2. U bent wethouder van o.a. Economie en Cultuur. Wat merkt Scheveningen-Dorp daarvan?

Economie gaat voor mij vooral over de straat: lokale ondernemers, levendige winkelstraten, werkgelegenheid en een fijne omgeving om te wonen. In Scheveningen-Dorp zie je dat terug in het ondersteunen van lokale initiatieven en het aantrekkelijk houden van de buurt, zoals Podium aan Zee, Beelden aan Zee en Muzee. Met het Actieplan Kust zorgen we ieder seizoen weer dat overlast van de drukte beperkt blijft: extra toezicht en handhaving, en korte lijnen om bij problemen snel te kunnen schakelen.

3. Scheveningen is een dorp met een sterke eigen identiteit. Hoe neemt u die mee in uw werk?

Scheveningen-Dorp is geen 'wijk zoals alle andere': de geschiedenis, de visserijgemeenschap, de nabijheid bij de stad Den Haag maakt het bijzonder. In besluiten probeer ik steeds de vraag te stellen: past dit bij het dorpse karakter? Heel geslaagd vind ik bijvoorbeeld de herinrichting van de Badhuisstraat. Later dit jaar wordt eindelijk gestart met de kop van de Keizerstraat en de entree bij het Prins Willemplein.

4. Wat was uw belangrijkste bijdrage aan een mooier, beter Scheveningen in uw termijn als wethouder?

Dit voorjaar wordt de middenboulevard opgeleverd. Daarmee hebben we de kust versterkt en maken we Scheveningen weer een stukje mooier. Ik heb ook hoge verwachtingen van de renovatie van de Pier: respect en hart voor historie, investeren in kwaliteit met behoud van het authentieke. Dat Panorama Mesdag een rijksmuseum is geworden vind ik een cultureel hoogtepunt.

5. Waar mogen bewoners zich op verheugen?

Bewoners mogen zich verheugen op initiatieven die Scheveningen leefbaar en aantrekkelijk houden. Heel blij ben ik met de Havenvisie die in januari is vastgesteld door de gemeenteraad: de haven blijft behouden voor maritieme activiteiten, we maken ruimte voor innovatieve organisaties en er komen geen extra woningen meer bij. Er komt rijksgeld voor de visserijgemeenschap. Ik ben blij dat er ook vanuit het Rijk steeds meer erkenning is voor de culturele waarde van de visserijgemeenschappen.

Werken op Scheveningen

Els Thijsse: Iedereen heeft talent!

Els Thijsse is behalve schilder- en tekenlerares bij Welzijn Scheveningen ook illustrator en zangeres van jazzband Quiet Colours. Ze woont samen met Peter en heeft 2 zoons en een kleindochter.

“Ik wist als kind al: ik wil later schilder worden. Als meisje van 21, na de Kunstacademie, trok ik naar Israël, en de kneepjes van het vak leerde ik daar, vooral illustreren (ik heb daar nota bene de Hebreeuwse werken van Shakespeare geïllustreerd). Ik werd er moeder van mijn oudste. Maar ik zag het niet zitten dat die jongen daar ooit in het leger zou moeten en mijn relatie liep stuk, dus ik ging terug naar Nederland. En kwam op Scheveningen te wonen! Een fantastisch dorp waar ik me meteen als een visje in de zee voelde.

Zo kwam ik uiteindelijk hier lesgeven, bij Welzijn Scheveningen. Een warm bad! Scheveningers vormen een pittig volkje, zijn eigenzinnig ook. Maar als ze je omarmen, ben je binnen. Of ik nou in het Kalhuis, het Trefpunt of het Couveehuis werk, ik geniet altijd. Zo gezellig, zo bevredigend en zo... ja, waardevol. Vooral als mensen stuk voor stuk ontdekken wat ze kunnen! Dat is toch prachtig!

Ik geef les aan kinderen, vrouwen en mannen. Talent moet je ontwikkelen, je bent nooit te oud – of te jong – om te leren. De cursisten blijven me verrassen, zoveel als ze oppikken uit mijn lessen. Afkomst, opleiding, leeftijd en gezondheid maakt daarbij niks uit. Het geeft mij enorme voldoening om te zien hoe ze groeien. Ook grappig hoe het gekakel zachtjes verstomt en het creatief bezig zijn ze blij en rustig maakt.

Ik geef geen groepslessen, iedereen ontwikkelt zich op zijn of haar eigen tempo en naar gelang ieders eigen wensen. Sommige dingen, bijvoorbeeld perspectief, leg ik dus wel tig keer uit. Nooit dwing ik. Ik doe suggesties vanuit expertise. Soms gebruik ik de psychologische aanpak om mijn cursisten over hun eigen grenzen heen te helpen. Ik heb alles op voorraad, niet alleen verf maar ook houtskool, potloden, papier, ezels en aquarelmateriaal. De lessen zijn voor iedereen goed te betalen. Het gaat allemaal ontspannen. De een maakt iedere week iets nieuws, de ander is maanden bezig met een werk.

Mijn mooiste lesmoment? Heb ik niet. Elke dag gebeuren er wondertjes. Vriendschappen ontstaan, aandacht voor elkaar, bewondering voor andermans werk. Nooit jaloezie, nooit kinnesine. Maar trots ben ik wel! En vooral op mijn cursisten.”

Beeld: Nellie de Groot

Mot je non d'r is hore...

De Vuurtoren, voor altijd een baken

1531

Stel je voor, je vaart met je vissersschuit op de Noordzee. Je hebt je ruim vol haring en andere vis, gevangen langs verre kusten. En nu wil je naar huis, naar je 'eige Scevelinge'. Een licht wijst je de weg: het is de vuurboet. Die staat er al sinds mensenheugenis, maar is ineens niet meer gratis! Want dit jaar moeten de stuurlieden 3 schellingen betalen, voor het onderhoud van het vuur. Dat gaf een gekraakeel: 'Vroođer had je dat niet, alles wordt maar duurder!'

1561

Er moest iets gebeuren. De oude vuurboet werd overstoven door zand en duin. Er werd een nieuwe plek gevonden met een speciale weg voor het kolenvervoer, "het Kolenwagenslag".

Die eerste schilderachtige vuurbakens werden talloze keren door kunstenaars vastgelegd.

1589

Er kwam weer een nieuwe, steviger vuurboet: de Vuurbaak.

1807

De marine plaatste een olielamp boven op de vuurbaak, die stond op de Olieberg. Later de Vuurbaakstraat.

1850

Er werd weer een nieuwe, nog hogere stenen vuurbaak gebouwd. Het licht bereikte nu zelfs Egmond tot Voorne.

1875

Eindelijk werd onze vuurtoren, zoals wij die kennen, voor Scheveningen vervaardigd, in Birmingham, helemaal van ijzer en helderrood geschilderd.

Begin 20ste eeuw

Met de invoer van elektriciteit werd het helemaal mooi: vissers konden ons licht tot in Engeland zien!

Heden

Honderdvijftig jaar later. De gerestaureerde vuurtoren is uitgegroeid tot een icoon. Nog altijd een baken voor zowel de Scheveningers als voor ieder ander die ons geliefde dorp bezoekt.

De oudste afbeelding van een vuurboet of vuurbaak staat op een tekening van Johannes van Londerseel uit 1614

1840

1855

1875 - heden

Op z'n Schevenings!

Kotse en krijte

Op een dag wier men ome ellef jaer en dus mostie naer zêih. 'Moe', zee die, Ik wul-iet 'oor. Ik durref da-nie.' Non jae, mar hij mos wel mee. Eimaal op de schuit was-tie zôh zêihziek dat-ie allienig nog maer kon kotse en krijte.

Toen et donker wier, mos-tie van de Ouwe met de pieterolielamp bijschijne. Het wurrek an board gong ommers dag en nach deur! Het arreme schaep zakte van et 'eule ammaal vorder omlaeg met die lantaeren. 'Toe', mopperde de Ouwe, 'we kenne niks zien joj! Ouw die lamp ereis omhoôg!'

Ja maer Ouwe, krijtte men ome, 'ik ken toch iet tegelêk krijte en de lamp vastouwe!

En we zegge nog altêd in Scheveningen as je twie lastige dinge tegelêk mot doen: ik ken niet krijte en de lamp vastouwe.

Met dank aan Wouter Pronk!

Visserijweetjes

Scheveningse vissersvloot herbergt diversiteit

De Scheveningse vissersvloot telt twaalf actieve vaartuigen. Zij vissen niet allemaal op dezelfde soorten en zij verschillen in grootte, type en vangstmethode. Het is een behoorlijk diverse groep.

In totaal telt de lokale vloot veertien vaartuigen, maar de SCH-45 en de SCH-153 liggen al ruim een jaar doelloos aan de kade. Eerstgenoemde ligt in Stellendam stil en van de SCH-153 is niet duidelijk of het schip naar elders verhuist. Onder de twaalf vissersvaartuigen bevinden zich zes vriestrawlers. Twee zijn eigendom van rederij W. van der Zwan & Zonen en vier vriestrawlers zijn in beheer van rederij Vrolijk. Zij vissen op pelagische soorten zoals haring, makreel, horsmakreel, blauwe wijting, sardinella en zilversmelt. Met trawlnetten vist deze categorie in de bovenste waterkolommen in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan, de Noordzee en incidenteel zelfs in West-Afrikaanse wateren. Deze grote trawlers maken lange reizen. Ze bestaan voor ruim tweederde uit opslagruimte. Gemiddeld vissen ze een tot drie uur per etmaal en soms (wanneer haring de doelsoort is) slechts vijftien minuten in een etmaal. De overige tijd wordt besteed aan verwerking, verpakking en opslag in het vriesruim.

De SCH-10 'Drie Gebroeders' is in januari naar een schrootbedrijf gebracht
Beeld: W.M. den Heijer

Met het recente vertrek van de SCH-10, de enige Scheveningse garnalenkotter in handen van een particuliere ondernemer (familiebedrijf Rog), is de lokale vloot geslonken. De SCH-10 viste het gehele jaar rond op garnalen. Wat resteert, zijn de boomkorkotter SCH-63, de Eurokotter SCH-33 en vier zogenaamde flyshooters, te weten: de SCH-65, SCH-99, SCH-135 en de SCH-144. Deze zes vissersvaartuigen zijn eigendom van rederij Vrolijk. De SCH-33 is met 24 meter lengte de kleinste en vist, indien de moeite waard, incidenteel op garnalen. Het overgrote deel van het jaar vist de SCH-33 net als de 44 meter lange SCH-63 op tong, schol, tarbot en griet. De flyshooters vissen 's winters in het Kanaal en 's zomers in het zuidelijke en soms centrale deel van de Noordzee. Rode poon, mul, zwarte inktvis en pijlknijvis zijn de belangrijkste doelsoorten. Deze vissoorten zijn overigens niet gequoteerd.

Vrijheidsmaaltijd 5 mei:

SAMEN AAN TAFEL VOOR HOOP EN VERBINDING

Op Bevrijdingsdag, 5 mei 2026, organiseert Bewonersorganisatie Scheveningen-Dorp (WOS) een bijzondere Vrijheidsmaaltijd in de Oude Kerk. We nodigen 100 jonge gezinnen, jongeren en andere dorpsgenoten uit om samen aan lange tafels aan te schuiven.

Met een gezamenlijke soepmaaltijd, optredens van jong talent, een gedicht van een jonge dichter en bijdragen van jonge dansers en vluchtelingen staan we stil bij vrijheid – én kijken we vooruit. Want vrijheid betekent ook hoop, verdraagzaamheid en samenleven in respect.

Deze avond draait om ontmoeting en gesprek. Om verbinding tussen generaties en achtergronden. Juist in een tijd die soms onrustig voelt, kiezen we samen voor optimisme en gemeenschapszin.

Aanmelden via wos@scheveningendorp.nl tot 11 april o.v.v. naam en aantal personen.

Deze muurschildering maakt me altijd vrolijk, vooral op grijze dagen. Dan denk ik aan hoe heerlijk het is op Scheveningen in de zomer. Sowieso word ik blij van alle muurschilderingen in het dorp. Loop er eens een rondje langs – kijk maar eens op <https://straatkunstmuseumscheveningen.nl>. Er kunnen er wat mij betreft nog best een paar bij!

Beeld: Jolanda Maas

Ook een favoriet plekje? Mail ons!!

Kunstenaars op Scheveningen

In deze rubriek zetten we een kunstenaar op Scheveningen in de spotlight. We starten met een echte maker. Marianne van den Berg.

Van geboortekaartje tot galeriewerk – de verf stroomt door haar handen

Marianne is autodidact. Hoewel zij altijd naar de Kunstacademie had willen gaan, liep het gewoon anders. Dat betekende niet dat zij het tekenen en schilderen los kon laten. "Het voelt altijd als een soort 'moeten'". "Iets dat in mijn systeem zit te borrelen en er letterlijk uit moet. Via mijn handen." Dat gevoel heeft haar nooit meer losgelaten.

Toen haar drie kinderen klein waren, begon ze met schilderijtjes voor hun kamers. Al snel klopten moeders uit de buurt aan met verzoeken. Wat begon aan de keukentafel groeide uit tot een eigen website en een stroom aan persoonlijke opdrachten. Marianne schilderde geboortekaartjes na op doek, maar ook op klompjes, speelgoedkisten, meubeltjes en servies. Elk stuk met dezelfde precisie en aandacht.

Die verfijning zie je terug in haar latere werk. Toen haar kinderen groter werden, verdiepte ze zich in de eeuwenoude ei-temperatechniek. "Omdat ik een fijnschilder ben, past deze techniek mij als gegoten." Pigmentpoeders worden gemengd met eidooier en een beetje water. De verf is transparant, waardoor ze laag over laag moet werken met minuscule penseelstreken. Een intensief proces dat vraagt om geduld – en toewijding.

Naast ei-tempera werkt Marianne ook met aquarel, acryl en olieverf. Veel dorpsgenoten kennen haar wekelijkse beeldcolumn Knier & Mink in De Scheveninger, waarin ze actualiteiten met een knipoog verbeeldt. Ook runde zij jarenlang de boekhandel in de Keizerstraat, later omgedoopt tot Studio Scheveningen – een naam die haar nog steeds past. Want maken doet ze onverminderd.

Persoonlijke kraamcadeaus zijn terug in haar assortiment. Ze ontwerpt trouw- en geboortekaarten, maakt Scheveningse poppen en haakt zelfs onze eigen vuurtoren. Maar bovenal blijft ze schilderen. Haar werk draagt vaak een subtiel Schevenings tintje – een kleur, een sfeer, een herinnering aan zee.

Marianne is boven alles een kunstenaar die maakt omdat ze niet anders kan. En daar mogen wij op het dorp van meegenieten.

Beeld: Marianne van den Berg

Aan dit nummer werkten mee:

Redacteuren: Nellie de Groot, Willem den Heijer, Lucie Hoogenraad, Jolanda Maas, Wouter Pronk, Marianne van den Berg
Vormgeving: Marianne van den Berg, Studio Scheveningen